

Skatteministeriet

2. september 2014
J.nr. 13-0250471

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 200 - Forslag til Lov om ændring af virksomhedsskatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 6 af 26. august 2014.

Morten Østergaard

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

I lovforslaget anføres, at et af hovedformålene med de foreslåede regler er at dæmme op for, at visse erhvervsdrivende spekulerer i at "dø fra forskelsskatten". I høringssvaret fra Landbrug & Fødevarer foreslås det, at man i stedet for stramningerne i lovforslaget indfører regler, der giver SKAT mulighed for at kræve sikkerhedsstillelse for forskelsskatten. I svaret fra Skatteministeriet anføres det, at det er opfattelsen, at det fremsatte lovforslag mere målrettet adresserer problemstilling. Vil ministeren mere detaljeret redegøre for denne påstand, idet det af svaret til Dansk Byggeri fremgår, at ministeriet anerkender, at der er usikkerhed omkring lovforslagets konsekvenser?

Svar

Et krav om sikkerhedsstillelse kan i visse tilfælde sikre, at den udskudte skat ikke fortabes endeligt. Et krav om sikkerhedsstillelse vil dog ikke løse problemet med, at selvstændige løbende kan lade privatforbruget finansiere af midler, der kun er beskattet med den lave virksomhedsskat, og at den selvstændige dermed bruger virksomhedsordningen til noget, som oprindeligt ikke var hensigten med ordningen. Lovforslaget går derimod mere målrettet ind og forhindrer dette.

Det vil ikke altid være muligt for den selvstændige at stille sikkerhed for den udskudte skat. Det kan være tilfældet, hvis den udskudte skat udgør et betydeligt beløb, og den selvstændiges økonomi ikke er robust nok, og der derfor ikke er tilstrækkeligt med frie aktiver at stille til sikkerhed for den latente skat. Sikkerhedsstillelse i forhold til den udskudte skat kan desuden gribe ind i fx bankaftaler eller andre forpligtelser, som den selvstændige har påtaget sig.

I den forbindelse er det vigtigt at have for øje, at virksomhedsordningens konto for opspareret overskud ikke er en egentlig konto med et indestående, men alene en bogholderimæssig opgørelse. Det indebærer, at der ikke nødvendigvis er værdier eller likviditet til at betale forskellen mellem den foreløbige virksomhedsskat og den endelige personskat.

Forslaget fra Landbrug og Fødevarer går desuden på, at det kun i visse konkrete tilfælde skal være nødvendigt at kræve sikkerhed. Det vil dog være svært at finde disse konkrete tilfælde. Det vil være ressourcekrævende for SKAT, hvis man individuelt skal følge udviklingen i likviditeten for samtlige ca. 76.000 selvstændige, som har opspareret overskud i virksomhedsordningen. Hertil kommer, at hvis en sikkerhedsstillelse skal have en værdi, kræver det, at den selvstændige har frie aktiver og dermed er solvent. I tilfælde, hvor den selvstændige er solvent, vil SKAT derfor ikke umiddelbart have et behov for at kræve sikkerhedsstillelse. Dermed vil et eventuelt krav om sikkerhedsstillelse i realiteten skulle rettes mod insolvente selvstændige, hvorved sikkerhedsstillelsen ikke vil have en værdi for SKAT.

Endvidere vil modellen medføre et umiddelbart mindreprovenu i forhold til det fremsatte lovforslag, da den ikke vil begrænse virksomhedsopsparingen, der anvendes til privat forbrug. Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen heraf.